

חַת־ת לַשַׁבָּת קוֹדֶשׁ פְּרָטִיט קוֹרַח פְּרָקִי אָבוֹת – פְּרָק ד' ב' תַּמוּז, ה'תשפ"ה

מְקַדֵּשׁ לַמַּעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / שְׁבִיעִי עִם רִש"י

הַיּוֹם לּוֹמְדִים עַל הַמַּתָּנוֹת שְׁנוֹתָנִים לַלְוִיִּם.
הַלְוִיִּם מְקַבְּלִים מַעֲשֵׂר מִמָּה שֶׁבְּנֵי יִשְׂרָאֵל מְגַדְלִים.
כְּמוֹ הַכֹּהֲנִים, גַּם הַלְוִיִּים לֹא מְקַבְּלִים נַחֲלָה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.
לוֹמְדִים גַּם שֶׁכֹּאֲשֶׁר הַלְוִיִּים מְקַבְּלִים אֶת הַמַּעֲשֵׂר שֶׁלָּהֶם, עֲלֵיהֶם לָתֵת מִמֶּנּוּ מַעֲשֵׂר לַכֹּהֲנִים. הֵם לֹא
יְכוּלִים לֶאֱכֹל אֶת חֶלְקָם בַּמַּעֲשֵׂר עַד שְׁנוֹתָנִים "מַעֲשֵׂר מִן הַמַּעֲשֵׂר" לַכֹּהֲנִים.
הַלְוִיִּים צְרִיכִים לִדְאֹא שֶׁכָּל הַמַּתָּנוֹת הָאֲחֵרוֹת שֶׁל הַכֹּהֲנִים נִתְּנוּ לָהֶם לִפְנֵי שֶׁאֲכָלוּ אֶת הַמַּעֲשֵׂר.

תַּהֲלִים / יוֹם ב' לַחֹדֶשׁ פְּרָקִים י'-י"ז

בְּפָרָק י"ג יֵשׁ תַּפְּלָה שְׁבָה דָּוִד בּוֹכָה לִפְנֵי ה' עַל הַגָּלוּת הָאֲרָכָה. הַפְּסוּק הָאֲחֵרוֹן בְּפָרָק זֶה הוּא גַם
הַפְּסוּק הָאֲחֵרוֹן בְּתַפְּלַת "הוֹדוּ", בְּתַפְּלַת הַשְּׁחָר. הַפְּסוּק הַזֶּה מְלֹא בְּבִטְחוֹן וּבְתַקְוָה לִישׁוּעַת ה'. נִלְמַד
אֶת מִשְׁמַעוֹת הַמַּלְיָם כְּדִי שֶׁנִּבֵּן בְּתַפְּלָה.

דָּוִד הַמֶּלֶךְ אוֹמֵר לֵה':

וְאֲנִי בַּחֲסִדֶּךָ בְּטַחֲתִי – אֲנִי בּוֹטֵחַ בַּחֲסִדֶּךָ שֶׁלָּךְ

יִגַּל לִבִּי בִישׁוּעָתֶךָ – לִבִּי שֶׁמַּח בְּאֲשֶׁר עֲזַרְתָּ לִי

אֲשִׁירָה לֵה' – אֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁאֲשֶׁר לֵה' שׁוֹב

כִּי גָמַל עָלַי – כֹּאֲשֶׁר יִתֵּן (יְגַמֵּל) לִי אֶת כָּל צָרָכִי.

תַּנְיָא / שַׁעַר הַיְחִיד וְהָאֻמוֹנָה פֶּרֶק י' (ב' תַּמוּז שָׁנָה פְּשוּטָה)

אם הכל אחד עם ה', איך השתנו כל הדברים?

היום בתניא לומדים כיצד ה' ברא את העולם והשתמש בכל הספירות. היות זה אחד, כל דבר שה' עושה משתמש בכל חלק ממנו.

האדמו"ר הזקן נותן כמה דגמאות כיצד חלקים בעולם נעשו עם כל הספירות של ה'. למשל ביום הראשון של בריאת העולם, החסד של ה' היה חזק ביותר. ה' ברא את האור והשתמש בעקר במדת החסד. אבל בחסד של ה' יש גם גבורה, שמוודא שהאור יכול להיות כאן בעולם. (לחסד אין גבולות, לעמדתו הגבורה יוצרת את הגבולות).

ביום השני, הגבורה של ה' האירה בעצמה. ה' ברא את השמים וחלק את העולם למים גשמיים ולמים רוחניים. אולם גם כאן אפשר לראות את חסד ה'. ה' היה צריך לחלק את המים כדי שיהיה לנו מקום לחיות בו. אפשר שיהיו מדות בנפרד, אבל המדות של ה' לעמדת זאת כלולות כלן יחד. לכן החסד של ה' איננו רק חסד, וגם הגבורה של ה' איננה רק גבורה.

קוראים לזה חסד כאשר חסד מתבטא בעצמה לעמדת המדות האחרות, אבל אצל ה' כל המדות כלולות וכלן יחד.

היום יום / ב' תמוז

אהבת ישראל נותנת לנו את הזכות לה אנו זקוקים כדי שתפילותינו יתקבלו.

בסדור שלנו בתחלת התפלה אחרי ברכות השחר נאמר: "נכון לומר קדם התפלה: הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעך כמוך". זהו הדבר המתאים ביותר לומר לפני התפלה שאנחנו מוכנים לקבל עלינו מצות אהבת ישראל.

מדוע כתב זאת האדמו"ר הזקן בסדור? כיון שמצות אהבת ישראל היא כמו פתיחת הדלת לתפלה כדי שנוכל להכנס לתוכה. כאשר יש לנו אהבת ישראל התפלה שלנו תוכל לעלות הישר לה' וה' ישמע לתפלותינו.

ספר המצוות / מצות לא תעשה רט"ו

בספר המצוות לומדים את **מצות לא תעשה רט"ו** על כלאי הכרם- לא לשתול ירקות או תבואה בכרם- מקום שבו גדלים ענבים. מקימים את המצוה הזו גם מחוץ לארץ ישראל.

לכן אם בעל כרם מחליט שהוא רוצה לגדל מלפפונים, עליו למצא מקום אחר לשתול אותם. אם הוא שותל אותם בתוך הכרם שלו, אסור לאכל את המלפפונים האלו. אפילו אם הדבר ארע בטעות (למשל הוא אכל חתיכת אבטיח כשבדק את הכרם שלו, וחלק מהגרעינים נפלו והחלו לצמוח) זה עדין אסור.

מתחילים ללמד את ההלכות של המצוה בפרק ה' היום ברמב"ם.

רמב"ם / הלכות כלאים פרקים ג', ד', ה'

ברמב"ם היום לומדים עוד על כלאים, לא לשתול או לנטע סוגים שונים של צמחים יחד. **פרק ג'**- אסור לנטע סוגים שונים של צמחים יחד. האם הבננה שאי אפשר לנטע גזר סגול ליד

גָּזַר כְּתָם? לֹא. זֶה בְּסֹדֶר בְּגָלֵל שֶׁשְּׁנִיָּהֶם גָּזַר. בַּפֶּרֶק הַזֶּה אֲנִי לּוֹמְדִים מֵה נֶחֱשֵׁב לְסוּגִים שׁוֹנִים. אֲנִי גַם לּוֹמְדִים מֵה הַמֶּרְחָק שֶׁצָּרִיךְ לִהְיוֹת בֵּין הַצִּמְחִים עַל מִנַּת שִׁיחֻשְׁבוּ גְדֻלִּים יַחַד. אִם קָל לִרְאוֹת שֶׁהֵם לֹא נִשְׁתַּלּוּ יַחַד, לְמִשָּׁל אִם יֵשׁ מַחִיצָה בֵּינֵיהֶם אוֹ שֶׁזֶה בְּסֻגִּים אֲחֵרִים שֶׁל שְׂדוֹת, זֶה אֵינוֹ נִקְרָא כְּלָאִים.

פֶּרֶק ד'- מֵה לַעֲשׂוֹת אִם רוֹצִים לְנָטֵעַ שְׁנֵי סוּגִים יַחַד בְּאוֹתוֹ שְׂדֵה?

אֲפֻשְׁרוֹת אַחַת הִיא שֶׁהֵם יִהְיוּ בַּמֶּרְחָק מִסָּפִיק שְׂאִינִם יְכוּלִים לְהִתְאַחַד לְצִמּוּחַ אֶחָד, אַחֲרֵית יֵשׁ צָרָה לְהַפְרִיד בֵּינֵיהֶם.

פֶּרֶק ה'- בַּפֶּרֶק הַזֶּה וּבְאַרְבַּעַת הַפֶּרָקִים הַבָּאִים, לּוֹמְדִים עַל כְּלָאֵי הַכָּרֶם. הַתּוֹרָה מְקַפִּידָה מְאֹד לֹא לְנָטֵעַ עוֹד דְּבָרִים יַחַד עִם עֲנָבִים. וּמִצְוָה זֹאת מְקִימִים אֶפְלוּ מִחוּץ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. לּוֹמְדִים בְּאִיזָה אוֹרֶךְ הַצִּמּוּחַ צָרִיךְ לִהְיוֹת, וְכֵמָּה הוּא צָרִיךְ לְגָדוֹל עַל מִנַּת שִׁיחֻשֵׁב בְּאֶסוּר.

דְּרָכֵי הַחֲסִידוֹת / ג' תמוז

לִפְנֵי מִסְפָּר יָמִים לְמִדְנוּ עַל הַמַּעֲלָה שֶׁל תַּפְלָה בִּ770. עֲכָשׁוּ נִרְאָה אֶת הַהֶסְכֵּר שֶׁל הָרָבִי עַל מַעֲלָה מִיַּחַדָּת בַּתַּפְלָה בְּאֶהֱל הַקְדוֹשׁ.

יֵשׁ הִלְכָה שְׂכַאֲשֶׁר מִתְפַּלְלִים צָרִיךְ לְהִתְפַּלֵּל לְכוּן אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, בֵּין שֵׁשׁ שׁוּרָה הַשְּׂכִינָה. בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מִתְפַּלְלִים לְכוּן יְרוּשָׁלַיִם וּבִירוּשָׁלַיִם מִתְפַּלְלִים לְכוּן מְקוֹם הַמִּקְדָּשׁ, מְקוֹם הַשְּׂרָאָת שְׂכִינָתוֹ שֶׁל ה'. זֶה מְסִיעַ לְכָךְ שֶׁתַּפְלַתְנוּ תִּתְקַבֵּל לִפְנֵי ה'.

לְמִרוֹת שֶׁהִלְכָה הִיא תַּמִּיד כֹּךְ, בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל יֵשׁ הַבְּדֵל בֵּין אֶפֶן הַתַּפְלָה כְּפִי שְׁנֵהֲגוּ בְּזִמְנֵי שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ הִיָּה קִיָּם, לְבִין אֶפֶן הַתַּפְלָה לְאַחֵר הַחֲרָבֵן מִכֵּיוָן שֶׁאֶפְלוּ שֶׁהַקְדָּשָׁה עָדִין נֹכַחַת וְלֹא זָזָה מִמְּקוֹמָהּ, הִיא הִרְבָּה יוֹתֵר נִסְתַּתֶּרֶת.

בְּזִמְנֵי שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ, הָיוּ פָחוֹת מִפְּרִיעִים וּמוֹנָעִים מִהַתְּפִלוֹת שֶׁלָּנוּ לַעֲלוֹת מִיָּד לֵה'. הִיָּה קָל יוֹתֵר לִרְאוֹת כִּיצַד הַתְּפִלוֹת נִעֲנּוֹת. אוֹלָם יֵשׁ עוֹד מְקוֹם בּוֹ אֲפֻשֶׁר לְהִגִּיעַ לְקְדָשָׁה שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כְּפִי שֶׁהִיָּה לִפְנֵי חֲרָבֵן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ...

חֲסִידוֹת מְלַמְּדִת שְׁנֵשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים כְּמוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, לֹא הִשְׁפִּיעוּ מִחֲרָבֵן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. וְלָכֵן קִרְבָּה לְנִשְׁמָה שֶׁל צְדִיק כִּזֶּה יְכוּלָה לְחַבֵּר אוֹתָנוּ לְקְדָשָׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כְּפִי שֶׁהִיָּה לִפְנֵי הַחֲרָבֵן.

זֶה מֵה שְׂכָל כֹּךְ מִיַּחַד בַּתַּפְלָה בְּאֶהֱל שֶׁל הָרָבִי. אֲנַחְנוּ מַחְבְּרִים לְקְדָשָׁה שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כְּפִי שֶׁהִיָּה בְּזִמְנֵי שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ הִיָּה קִיָּם וְאֲפֻשֶׁר לִרְאוֹת כִּיצַד הַתְּפִלוֹת שֶׁלָּנוּ עוֹלוֹת לְמַעַלָּה לֵה' וְהוּא נִעֲנֶה לָהֶם.
(רֹאה שִׁיחַת י' שְׁבַט תש"ד)

גְּאוּלָּה וּמִשִּׁיחַ / לְבָקֶר לְעֵתִים קְרוֹבוֹת

מִקְדָּשׁ לַע"נ סִבְתָּנוּ הָאֱהוּבָה מְרִים צִימְעַל בֵּת הָרַב יוֹסֵף בְּרוּךְ ע"ה פְּרִיזְמָן

הָרָבִי לָמַד אוֹתָנוּ שֶׁהַדָּרֶךְ הַיְשָׁרָה לְהַבִּיא אֶת מִשִּׁיחַ הִיא לְלַמֵּד עֲנִינֵי גְאוּלָּה וּמִשִּׁיחַ כְּפִי שֶׁהֵם כְּתוּבִים בַּתּוֹרָה. הַחֵל מִהַתּוֹרָה שֶׁבִּכְתָּב וְעַד לְקוּטִי שִׁיחוֹת.

לְמִדְנוּ פְּסוּקִים מִהַנְּבִיא שֶׁהַרְמַב"ם אוֹמֵר שֶׁהֵם מְלָאִים בְּנִבּוּאוֹת עַל הַגְּאוּלָּה. אֲנִי נִמְצָאִים כָּעֵת לְקִרְאוֹת סִיּוּם סֵפֶר יִשְׁעִיָּה, עִם נִבּוּאָה נֹסֶפֶת עַל זְמַן הַמִּשִּׁיחַ.

כְּאֲשֶׁר בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הִיָּה קִיָּים הָיוּ עִם יִשְׂרָאֵל עוֹלִים לְרַגֵּל שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה כְּדִי לַחֲגוֹג וּלְהִרְאוֹת לִפְנֵי ה'.

בְּאִשֶּׁר מְשִׁיחַ יָבֹא נַעֲשֶׂה זֹאת לְעֵתִים קְרוֹבוֹת יוֹתֵר.

וְהָיָה מִדֵּי חֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ וּמִדֵּי שַׁבַּת בְּשַׁבָּתוֹ יָבֹא כָּל בָּשָׂר לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְפָנַי אָמַר ה'

וְהָיָה מִדֵּי חֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ – כָּל חֹדֶשׁ בְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ

וּמִדֵּי שַׁבַּת בְּשַׁבָּתוֹ – כָּל שַׁבַּת

יָבֹא כָּל בָּשָׂר לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְפָנַי – כּוֹלָם יַעֲלוּ לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ לְהִתְפַּלֵּל לַה', לֹא רַק הַיְּהוּדִים יָבֹאוּ אֲלָא
גַּם הַגּוֹיִים.

אָמַר ה'

(רְאֵה יִשְׁעִיָּה, ס"ו, כ"ג)